

Nr 2

Av herr Carlsson i Stockholm m. fl., om utredning rörande beskattningen av priser vid vissa lotteribetonade tävlingar.

Under senare år har vi fått bevittna en kraftig ökning av antalet mer eller mindre lotteribetonade tävlingar som — ofta av reklamkaraktär — går av stapeln framför allt i tidningar, men också — även om reklamen där lyser med sin frånvaro — i radio och nu senast i television. Gemensamt för dessa tävlingar är att de som regel fordrar en mycket begränsad tidsinsats av de tävlande och att deltagandet är en hobbybetonad fritidssysselsättning. Man kan som exempel erinra om de olika tävlingar som anordnats av industriföretag och tidningar, där de högsta vinsterna kunnat ha ett mycket betydande värde. Vanligen har dock belöningarna varit blygsammare.

Glädjen över vinsterna har emellertid ofta grumlats i efterhand när taxeringsbeskedet kommit och upplyst vinnaren om att hans lyckosamma tävlingslösande betraktats som en tillfällig förvärvsverksamhet och beskattats som sådan. Ingen formulering i tävlingsvillkoren hade ingett honom den misstanken att en eventuell vinst skulle beskattas, och hans överraskning är därför ganska förklarlig.

För det allmänna rättsmedvetandet så som det kommer till uttryck i menige mans reaktioner framstår det som både förvånande och stötande att vinster av detta slag blir föremål för beskattning som inkomst. Till det kommer att så pass varierande principer tillämpats vid denna beskattning att allmänheten lämnas helt utan ledtråd vid bedömningen av vilka slags vinster som kan väntas bli belagda med skatt och vilka slag som kan väntas gå fria.

Att deltagande i tävlingar av den här angivna beskaffenheten ofta skattemässigt betraktas som tillfällig förvärvsverksamhet uppfattas säkerligen av de flesta deltagare som ganska överraskande. En fastslagen praxis av innebörd att vinnarna beskattas i enlighet därmed borde rimligen föra med sig den konsekvensen att en tävlande finge rätt att åtnjuta avdrag för omkostnader vid deltagande i sådana tävlingar. För att man skall kunna tala om vinster vid tävlingsdeltagandet som beskattningsbara inkomster synes det också böra finnas en rimlig proportion mellan prestation och vinst. I allmänhet måste emellertid prestationens värde för arrangörens del betraktas som ringa.

Skillnaden mellan vinnarens prestation och vad den bäste icke prisbelönte

deltagaren har åstadkommit är i allmänhet obefintlig eller i varje fall så pass obetydlig att man kan beteckna utfallet av tävlingen som slumpartat. I den mån inte vinster av det här berörda slaget av tävlingar kan helt befrias från skatt, bör de väl snarast beskattas enligt lotteriförordningen. Ett sådant förfarande skulle också göra det möjligt för tävlingsarrangörerna att i tävlingsbestämmelserna ge deltagarna ett klart besked om hur mycket vinnarna i verkligheten får behålla. Det kan ifrågasättas om inte sedan klarare beskattningsprinciper vunnits på detta område en skyldighet härvidlag bör åvila tävlingsanordnarna.

Vi är medvetna om att beskattningen på ifrågavarande område bjuder på så besvärliga avvägningsproblem att en tillfredsställande lösning inte kan åstadkommas utan en ordentlig utredning. En sådan utredning finner vi vara motiverad. Aktuella rättsfall har visat att en klar och bestämd praxis inte här ännu har utformats, vilket har gett folk en känsla av att den skattemässiga behandlingen på ett nyckfullt sätt varierar från fall till fall. Det är ett förhållande som inte befordrar respekten för skattelagstiftningen och dess utövning.

Med stöd av det anförda får vi därför hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att beskattningen av priser vid tävlingar av i motionen exemplifierat slag måtte bli föremål för utredning.

Stockholm den 15 januari 1957

C. W. Carlsson
i Stockholm

Sigfrid Löfgren

Einar Rimmerfors
